

Сътрудници
Мур

Земледелци, съю-
звайте се!
В сдружаването и
съюзването е наше-
то спасение и сила.

Абонамент
за година 25 лева.

Един брой 1 лв.

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционен комитет. Излиза всеки седмица.
Орган на одружените земледелци в Плевенския окръг.

Селянино, помог-
ни си сам, за да ти
помогне и Бог.

Премат се все-
кък в вид обяв-
ления на цени много
умерени.

Скръбни известия 20 лева
Годешни 40 лева
Венчални обявления 40 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:

На синдикати и кооперации по 40 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 3 лева на квадратен сантиметър.

На съдебни пристави, и други учреждения на дума 1 лев, общините и училищни я-ва по 50 ст. на дума.

ВНИМАВАЙ!

Ще избираш народни представители.

Датата 22 април е вече сложена пред избирателите в България. А тя е дата сждбоносна за Българския народ. На сжщата ще се произведат законодателни избори. На тая дата народа ще даде мандат на тая или она политическа групировка, да поеме сждбините на България в качеството си на правителство. Тогава народа ще изрази желание чрез избирателната си бюлетина каква политика да се поведе, какви икономически реформи да се направят, какво социално преустройство да се приеме.

Целият народ се извиква на работа. Особено трудящия се земеделски народ, творителя на всички блага в живота, носителя на най-голямата житейска тежест; тжнящия в мизерия и страждущ най-много от тжмни минали политически режими, той трябва да бжде най-внимателен.

Сдруженият земеделец да бжде внимателен при подреждане на кандидатната си листа и целия земеделски народ внимателен

през избора, за да изпрати представители изходящи от земеделския сжюз — единствен действителен представител на земеделското сжсловие.

Сега е време всеки сдружен земеделец с напрегатото внимание, с чиста сжвест, без всяко пристрастие, през очилата на уставните ни положения и високите сжюзни задължения, да избира сжюзни кандидати за народни представители. Нашата бждаща Парламентарна група трябва да бжде букет на земеделския сжюз. В нея трябва да бждат представени сжюзни дейци, преди всичко, достойни и кадърни за високия и отговорен пост; хора отдадени на сжюзното дело до пжлно себеотрицание; — общественици, отжрсени напжлно от обикновения човешки егоизм; честности и сжюзната им преданост да бждат вяра и достойние на всичките им сдружени избиратели; авторитета и заслугите им — почетно уважавани; да имат чувствованията и разбиранията за нуждите на земеделския

народ; да са носили и носят тежненията на селяка; да са истинското отражение на земеделското сжсловие, на земеделската мисъл; да са с напоена душа от идеите и принципите на Земеделския сжюз; и най-после, да са хора с достоен човешки характер.

Ето, на тия главни качества трябва да отговаря земеделския избраник, затова, внимавай, сдружений земеделец, при подреждане на кандидатната листа, щото хората, в която представени на избор от народа, да оправдаят надеждите му.

На кому ще повери сждбините си народа на 22 април, ще зависи, каква да бжде политиката, и какви бжднини ще дочака България.

Българският народ, особено земеделския, има достатъчно обоснование да изрази едно правилно мнение, стига с по-голяма сериозност да напрегне собствена си мисъл и даде една сжвършено правилна преценка, която не иска никак висока интелигентност, като се има пред вид, че целата политика, и дейна принципна в миналото и сега, на всички политически партии се рисува в три картини. Пжрвата представлява цялата сжщност на всички буржуазни партии; вто-

рата — сжщността на болшевикско-комунистическата партия и третата — на днешното правителство, изходящо от Българския Земеделски Народен Сжюз.

Достатъчно е само един час, да употреби всеки избирател, за да прегледа подробно тия картини с очите на сжвестта си, да ги обсъди с чистия си разум, да ги прицени дали са в полза на личните му и държавни интереси и коя от тях реализирана ще носи мир, спокойствие, гарантиране на личния труд и общо благосъстояние на човечеството.

Картината, която представлява сжщността на буржуазни партии, е най-отвратителната, защото е израз на преживяно недалечно минало. Тя е непрекъснатата верига от престъпления. Наниз отнай ужасящи оргии за културния и трудов човек. Изпжстрена е с войни, кржвопролития, ограбвания, експлоатация, робство на трудящия народ; големи привилегии на банкери, лихвари, големи търговци, бюрократи и целата буржуазна класа; а мизерия, болести, тжмнина, инвалидност, сирачество, вдовици и пжлно кождерство за трудящия се народ. О тая лента от възпоменания на политическия ни живот, кризите и катастрофите, са въз-

будили достатъчно ожесточене в душата на народа и той за винаги е презрек, бойкотирал и за винаги отрекал от закрилата на буржуазните партии.

Този народ, особено селския, ще изрази наново своето нескончаемо презрение и на 22 април.

Другата картина, която представлява сжщността на комунистическо-болшевишката партия е не по-малко страшна, като нова напаст за народите. Тя не е тжй ярка за нашия народ, защото е прекрита с полупрозрачна мрежа от сжблазнителни бждащи перспективи и светотатствуване със светото име комунизъм. Прозира се, обаче, че под тая мрежа, зад тия благи обещания на ново преустройство, все-светската социална революция се пуши дим от барут, се готвят нови войни и кржвопролития, се крият развалини и разрушения и нови катастрофи; ще се нижат нови страдания особено за трудящия се селянин, който от роб на буржуазната класа, ще бжде превърнат на истински безправен държавен роб, при режим на диктатура от привилегировани адвокати книжовници и джелати. Пожелаха тая картина да направят жива действителност в Русия. И след като опро-

Г. Кочев.

„Земя“ — „Вода“ — „Светлина“.

Факт е, че те са еднакво потребни на всичко живеещо, било то из областа на флората или фауната — та значи и на всички човеци.

А ний бехме тржгнали в пжтя, който бе сжздал монополни права върху тях на едни, а очужди — едва ли не сжвършено, други от правото на ползуване от тях.

„Конституцията“, казват „те“, осветява правото на частната собственост“. И като опашка на тая своя конституция „те“ беха сжздали ред закони и закончета, които пазят техните монополни права. Те мислеха, че тая конституция е сжздадена да отнеме от „гладния“ емлята, от „жедния“ водата, и на всички „светлината“.

И когато така разбираха конституцията, „те“ в своето заблуждение и заслепление, забравиха да дадат на народа поне толкова „хлеб“, „вода“ и „светлина“, колкото е потребно нему за да бжде здрав, силен и достатъчно разумен, за да може да им служи с полза. По тоя начин те подготвяваха народа да бжде до-стжпна плячка за всички „болести“ — физически, духовни и морални и сжздаваха от него негодни твари за култура и прогрес — в истинския смисъл на тая дума.

Така: ний виждаме адвокати, кржчмари, лихвари и банкери — заплодени от цинцарска и еврейска кржв, да заседат сред наивните, но трудолюбиви пчели —

бжлгари и, запили се в живота народен организъм, да ги изтощават от година на година, от поколение на поколение, додето ги превърнат в безимотни и безволни свои роби. А самите „те“, потжнали в излишество и ленност, се отдали на разгулност и разврат. И за резултат имаме едно общо израждане.

Било е така, но не бива да е повече.

Земя е потребна всекиму: „преди смърт, колкото да вложи своя труд, а след смърт, колкото да вложи своя труп“ — казва Толстой. А. знае се, никой не е по-силен да изоре повече от тридесет декара и по-джлж да покрие повече от три крачки. И в приложението в живота на това схващане, въпроса за земята, ако не е напжлно решен, той е в правия пжт сложен. Пречат още адво-

кати, кржчмари, лихвари, банкери, калугери и попови. Но щом иска нещо „Негово Величество“ народа то ще бжде, защото знае се, че глас народен е глас Божи. Но знае се още, че ако „Бог забавя но не забравя“, то народът ни забравя, ни забавя. И ако не се вразумят „неразумните“ с думи, ще бждат вразумени с цепеницата.

Ако за „земята“ ще може да се каже некога, че недостига, то за „водата“ не е така. „Тя“ ще е винаги достатъчна и даже в излишак. И водата — стояща и движуща се, трябва да е общо право на всички ни, — както самата „тя“, така и всички блага, които тя ни дава — риба и енергия.

Знаем: рибата е на ония, които я ловят. Но знаем, че водната енергия си остава и до сега монополно право на едни, които са

нищожен процент, в сравнение с другите, които са грамадното болшинство.

Ето въпроса, който следва и трябва да се сложи на разрешение, като се постави сжз закон: *всеко кооперативно вдружение, което се сжстои в болшинството си от лица, които произвеждат главните сжюзни продукти, обект на некое предприятие, находящо се в района му и движущо се с водна енергия, има право да откупи и владее тая водна енергия и ония недвижжivosti, които ще пожелае и които са неравделна част от предприятието, по цените средните емлячни от последните десет години*.

Сжюзото се отнася и за всеко още неопрегатата водна енергия или вода.

Дайте на работния и трудолюбив народ земята и во-

пастиха пространна Русия до просяшка тояга, трябва руския земеделски народ да възтани и да се противопостави на всички шуротии. И ги застави тая маса от 120 милиона селяни да отстъпват. И отстъпват, те, Болшевишките управници, с бързи крачки назад, но раните и нещастията за руския народ и държавата му много години ще представляват зеющи бездни.

Да, земеделския народ трябва да бъде внимателен; да не се поддава на чужди гости — пройдохи от градовете, които представители на интереси на други градски сжловия, са нападнали организираното земеделско сжсловие под чистото и спасително знаме на Б. З. Н. Сюз, за да използват числеността и силата на селяка за свои цели и интереси. Внимателен да бъде всеки сдружен и несдружен земеделец, да се пази от далеко, за да бъде леко. Забележете, че те свиват нетрайни гнезда по селата в домовете на изпждени, коромпирани и изолирани вагабонтски типове, които ще бждат бждащите ни комисари, кметове и прочее.

На 22 април земеделския народ трябва да докаже, че е образувал неразрушим фронт на новата болшевишка напаст.

Третата картина е найясната и пресната за народа, която представлява мирната реформаторска политика на земеделския народ, чрез своето правителство. За три години само, години размирни, години на преживени войни и катастрофи остави след себе си епохални дела, без пушка да пукне, без капка кръв да пролее, без държавата да пострада. С бавен но сигурен и тежък ход правителството се стреми да одуши всички злини. То одуши чифликчиите, то осжди и конфискува имо-

дата — водата — енергия и водата — поливна, защото тя не е и не може да е монополно право на оня, който я владее по силата на едно право придобито може би, само за некая „нежна“ женска милувка към некой бей или суфта.

Само при такива условия ще се създаде възможност за творчество и благосжстояние на широкия кръг хора. А, знае се, само материалното благосжстояние е основната гаранция за получаване от широкия кръг хора оная „светлина“ — слънчева, духовна и умствена, които по право са и в сжщност трябва да са, достъпни за всека човека твар, защото ако не се даде доброволно на народа онова, що му се следва, гой по право и по дълг към поколението ще си придобие сам „Земята“, „Водата“ и „Светлината“.

тите на погромджиите, почти онищожи деветях боржуазни партии; премахна личния монархизм, притисна капиталисти и лихвари; ред е сега да се справи с фабрикантите и всички капиталисти и едри търговци; издигна синдикализма и кооператизма; разшири просветата в селото, прокламира политика против войните и катастрофите; ще ни освободи постепенно от репарационни плащания и ще направи трудящия се народ истински господар на страната.

Ето, тая картина земеделския народ откупува с оранжевата бюлетина в 3-4 избора и пак тая картина ще откупи сжс сжщите оранжеви бюлетини на 22 април.

В това не бива да се сжмняваме, особено за Плевенска околия, заемаща винаги първите места в борбите, особено сега когато ще има пржв в листата си, ветерана на земеделския сюз министър председателя **Александр Стамболийски** Ний се надяваме, че тая висока чест за тая околия ще бъде напълно оправдана. Земеделския народ е вече буден по целото земно кжлбо, той сжзнава своята борбоспособност и е открил победен фронт на всички потисници на трудящото се човечество.

Прочее, да бждем на поста си и при подреждане на кандидатните листи сжгласно устава ни и на 22 април за да нанесем решителна земеделска победа на всички политически партии.

Н. Х.

Наследството от старата камара.

Преди няколко дена биде разтурено ІХХ обикновенно народно сжбрание, което можа да проживее само три години. За този период от време то извърши ред законодателни дела, с които внесе реформи почти във всички посоки на нашия политически и стопански живот.

Избрана в бурно време, камарата трескаво и бурно работи. Задачите, които бежа поставени на разрешение пред камарата бежа тежки, сложни и многобройни, защото тя имаше щастието, като сждса сжс старите пктища, да сжздаде закони, с които да вкара земеделска България по пътя на обновата и истинския прогрес. За това с право може да се каже, че делата извършени от нея са исторически, защото внесоха крупни реформи в живота на страната, и които дела ще се чувстват, не само от нас, живите, но и от бждащите поколения.

Найкрупния закон гласуван от ІХХ об. нар. сжбрание, това е закона за трудовата поземлена собственост. Аграрния въпрос от най-дълбоката древност и до ден днешен тревожи всички народи. Над правилното разрешение на този жизнен въпрос са работили и работят много учени, философи, икономисти и държавни мъже. Сжс закона за тр. поз. соб-

ственост българското земеделско правителство разреши на българска почва, именно, този толкова назрел пжпрос. „Земята за този, който я обработва — това беше ржководното начало при сжздаване закона. Знаем каква голяма опозиция в камарата, в печата, на всежде направиха българските земеделци и чифликчии. В своята алчност чифликчиите отидоха до там, че образуваха „комитет за борба против закона за тр. поз. собственост, с който се целеше, чрез давление над правителството, по какжв и да е начин, да се премахне изцело поменатия закон, или поне да се изменят некой членове от закона, особено онези, които се отнасяха до определяне цената на отчуждените земи. Въпреки всичко закона биде гласуван от старата камара и днес е приложен почти навсежде из страната.

Друг закон с голямо значение за изнемошала, бита и бедна България, е закона за временна трудова повинност. Последствията от този закон са на лице: по градовете се направиха и поправиха улици, по селата се направиха междуселски пктища и пр. пр. Сломняме си по този случай, думите на м-р Председателя Ал. Стамболийски казани преди 2—3 години, че с този закон България ще стане райска градина, а от друга страна хазната ще спести десетки милиона лева, които иначе биха отишли за разни големи и малки предприемачи и компании. Че е от грамадно значение закона за вр. тр. повинност се вижда от факта, че много държави от Европа се заинтересуваха и проучиха този закон, тжй както Германската Република проучи начина по който ние разрешихме аграрния въпрос за да пристъпи и тя в блиско бждаще към разрешение на на сжщия въпрос, чрез унищожение на големите землевладелци и чифликчии.

Ако ІХХ об. нар. Сжбрание беше гласувало само тези два единствени закони, пак то щеше да бъде наречено от нас и от бждащите поколения историческо. Но старата камара гласува много още други закони. То туря пржст във всички посоки. Нема кжтче от нашия джржавен, политически и стопански живот, кждето камарата не внесе реформи, необходими поради новото време, което преживява не само нашата страна, но и целия европейски свят.

След катастрофалните войни, които погълнаха несметни материални и морални жертви, човечеството се яви на историческата сцена, вджхновено от един нов идеал: да сждса веригите на старото, по какжвто и да е начин и да тржгне по един, макар и не толкова ясно очжртан път, за да тржси благоденствие на всички свои членове. Русия тржгна по пътя на революцията, Италия по пътя на фашизма, Германия пржжрна за сега републиката и пр.

България излезе от големия и кжрвав двубой сжвсем смазана. Но тя не тржгна нито по сжблазнителния път на революцията, нито по акжла на фашистите. Благодарения на здравия разум на българския селяк и неговото търпение, България тржгна по свой собствен, чисто български път, и можа да ликвидира, макар не напълно, по един блескав начин с старото.

Старата камара схвана нуждите на новото време, което преживява народът ни и работи с голямо сжзнание за своята мисия, като прояви ум, далновидност и джржавническа мждрост.

На границата между стара и нова България е застанала старата камара, впила надежден поглед в светлото бждаще на нашата страна.

И днес, когато българския народ е призован за да избира нова камара, при този актив —

„Последователи“ на Христа.

Напоследжк, некои от служителите — разпространители на Християнското учение, са станали цели партийни агитатори. Остава само да бждат зачислени формално като такива в различните партийни щабове, и посредством расото което носят, да тржгнат по стажди и мегдани, да проповедват своите революционни идеи и подстрекателства.

„Вжзмутени“ от решението на правителството, което иска да отнеме некои монастирски имоти и ги раздаде на бедните, които бедствуват, некои от ратаите на монастирските чокой, са тржгнали като бесни да агитират против правителството, забравили своето предназначение и под маската на расото, са станали цели революционери!

На 16 т. м. един свещеник, джржейки своята „реч“ на войниците от 4-а пехотна дружина, е казал: „Преследват се хора, преследва се цжрквата, нарушава се конституцията, и вий, момци, които далохте клетва да пазите тая конституция, от вжтрешни и вжншни врагове, не трябва да изпълнявате заповедите на тия, които преследват цжрквата и нарушават конституцията“.

Ний знаем, че Христос през целия период на своето учение — проповеди — нигде — никого не е учил да бъде партизанин, а е оставил в завет на своите последователи и негови служители, да проповедват мир и любов между хората, а не да подстрекателствуват.

Ако тоя свещеник желае, или е кандидат за агитатор, вратите му са отворени, но не да агитира с расото, както това е сторил на 16 т. м., джржейки своята „революционна реч“ и то в казармата!

Конституцията според него е „нарушена“, а где са и кой погрѣба великите идеали на Христа? Кой тржгува с неговотв учение? Кой се угояват като „Шепари“ за сметка на неговото учение, а други скитат около монастирите гладни, голи и боси, немайки педя земя, която да обработят, засеят, и задоволят своите насжщни нужди.

Не бича на Христа би вразумил подобен род свещеници, а само нароения гняв който е свят за всеки, който е изпитал неговото наказание.

Бакалов.

ХРОНИКА

СЖГЛАСНО ЕДНА ТЕЛЕГРАМА от м-во на финансите, се сжбщава, че народното сжбрание е приело и гласувало закона с който се възстановяват отнетите права за тютюнопроизводството на нарушители по закона за тютюна от 915 год. до 918 г. включително.

ГОРСКАТА КОМИСИЯ В ПЛЕВЕН. ОКРЖГ, която по новия закон за горите определяше, кои гори да останат и кои да бждат изсечени, временно е преустановила работата си, до като получи нови инструкции от министертството на земледелието.

ПЛЕВЕНСКИ ОКР. УПРАВИТЕЛ Г-Н Ц. РАЛЧЕВ, който бе на конференция в София на 16 и 17 т. м. се завжрна на 20 того.

материален и морален, — при богатото наследство, което остави преди да умре ІХХ об. нар. сжбрание, всеки българин може да бъде спокоен за бждащото на България.

СЖС ЗАПОВЕД № 255 ОТ 15 Т. М. ПЛЕВЕН. ОКОЛ. Н-К Г. Андрей Вжлчев е вджвжрнат от ново на длжжността си.

НА 21 Т. М. ПЛЕВЕН. ОКОЛ. Н-К СВИКА на конференция всички кметове и председатели на дружби от плевенска околия, която конференция трая само един ден.

ЗАБРАНЯВА СЕ ПЖТУВАНЕТО на каквито и да е български граждани из плевенска околия, които немаат легитимация за установяване на своята самоличност, като преди да започнат каквато и да е работа в известно село, трябва да се легитимират в кметството на селото.

В СТАНАЛИЯ НА 15 Т. М. испит за секретар-бирници в гр. Плевен, се явиха само 23 кандидати, от които 8 изджржали и 15 неизджржали.

МАХЛЕНСКИЯ ОБЩИНСКИ сжвет е отпуснал 20 декара место, което да послужи за постройка на болница в сжщото село.

Дирекцията на народното здраве понастоящем проучва вжпроса, и верваме, че сжщата дирекция ще направи всичко вжзможно за построяването ѝ, като се има пред вид, че построяката на подобно заведение в тоя край, е повече от необходимо.

ИЗ ОКРЖЖНИЯ СЖВЕТ. За председател на окржжния сжвет е избран г. М. Петков, а за главен секретар — Тодор Цанков. За председател на постоянната комисиия е избран г. Н. Дафинов, и за членове: г. г. Ст. Тепавски, Ал. Милинов и Ив. Пенков.

НАШИЯТ ДРУГАР А. Гатев е направил добре посетени сжбрания в селата: Мечка, Дебово, Асеново, Бачова Махала, Сенадиново, Ново Село и в Тржнчовица, кждето е говорил по кооператизма.

ВЧЕРА окр. сжвет закри заседанията си.

Ясен.

Това са „те“

(нашите противници).

II.

Цанковисти.

Цанков ги сжтвори, зет му Стоянчо Данев ги доврши. Отличават се сжс своята сервилност и глушава доверчивост към силните и безсжрдечие към народа — сжщински руски дворяни.

Само за това и срещу изедените от тех руски рубли, се бежа отдала в служба на руските императори и бежа продали България на руския империализъм.

Но при Силистра фалираха в 1913-то лето.

III.

Демократи.

Нови аристократи. Заченати от скакалци — бесарабци и гжсеници — македонци, родили се във време на царуване, което имаше за основа на своята сила: „разделяй и владей“!

С Царя царуваха владеха — вжнаги подметка нему бежа. Те имаха един девиз: „На власт, та ако би ще и семейната си чест дали“. „Защото само тжй ще може от редакционен голтак по таваните ни „Препорец“ да се сжгради мелница за милиарди български левѣта от залжи отделени, но не от своя, а от тоя на недояли сиромаси“.

Образа им безподобен е: **Андро Ляпчето** из арнаутлуко.